

741.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra b. Dzielnicy Pruskiej**

z dnia 25 września 1920 roku

celem wykonania na obszarze b. dzielnicy pruskiej ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. Ust. Rz. P. № 83, poz. 553).

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. Ustaw Rz. P. № 83, poz. 553) zarządzam w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. (Kasy i władze). Ilekroć w rozporządzeniu niniejszem jest mowa o Kasach Skarbowych, należy za takie aż do utworzenia Kas Skarbowych uważać: kasy Urzędów Celnych i Gł. Urzędów Celnych; podobnie za Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych należy aż do jego utworzenia uważać: Urząd dla Opłat Stemplowych i Podatku Spadkowego; wreszcie przez Izby Skarbowe aż do ich utworzenia rozumieć należy: Dyrekcje Cel.

§ 2. (Stemple). W braku właściwych znaczków wekslowych można używać ogólnych znaczków stemplowych.

§ 3. (Terminy). Ustanowione w ustawie o opłatach stemplowych terminy liczą się w następujący sposób:

Jeśli termin określony jest pewną ilością dni, nie wlicza się do niego dnia, od którego termin biegnie (np. jeśli kto otrzymał 2 października weksel wystawiony zagranicą, termin 8-dniowy, przewidziany w art. 7 ustęp 2 ustawy, upływa z dniem 10 października). Termin, określony pewną ilością lat lub miesięcy, kończy się w dniu, odpowiadającym kalendarzowo temu, od którego termin biegnie (np. termin trzymiesięczny rozpoczynający się 12 października, upływa z dniem 12 stycznia). Jeśli takiego dnia niema w ostatnim miesiącu, kończy się termin w ostatnim dniu tego miesiąca (np. termin 3 miesięczny, rozpoczynający się 31 sierpnia, upływa z dniem 30 listopada).

§ 4. (Do art. 1). Jeśli na wekslu, wystawionym pierwotnie bez określenia kwoty długu, podlegającym zatem opłacie, jak gdyby opiewał na 50.000 mk. wpisano dodatkowo — po terminie zakreślonym do uiszczenia opłaty stemplowej — kwotę długu niższą niż 50.000 mk., to okoliczność ta nie zmniejsza wysokości opłaty, przypadającej od sumy 50.000 mk. W przypadku wpisania zaś na wekslu takim kwoty długu wyższej niż 50.000 mk., należy dopłacić opłaty uiszczyć w sposób wskazany w § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. (Do art. 6). Waluty zagraniczne przerachowuje się na polską walutę markową podług kursu giełdowego notowanego w Monitorze Polskim w dniu, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty stemplowej; jeśli w tym dniu nie było notowania, według ostatniego poprzedzającego kursu, nie dłużej jednak jak 3 miesiące wstecz.

Wartość walut zagranicznych, których kurs wogóle nie był notowany w Monitorze Polskim w czasie wyżej podanym, ustala się na podstawie wartości, podanej przez obowiązanego do zapłaty opłaty stemplowej, władza skarbowa może jednak zażądać od płatnika przedstawienia zaświadczenia jednej z giełd czynnych w Polsce, że wartość podana równa się rzeczywi-

stej, lub może ustalić tę wartość w drodze przeprowadzonych z urzędu dochodzeń.

W przypadkach, przewidzianych w art. 1 ustęp 4 i art. 7 ustęp 2 ustawy, za dzień powstania obowiązku do uiszczenia opłaty stempłowej uważa się w celu ustalenia wartości walut zagranicznych — dzień faktycznego uiszczenia tej opłaty; jeśli opłaty w ustawowym terminie 8 dniowym nie uiszczono — ostatni dzień tego terminu.

§ 6. (Do art. 9). Opłatę stempłową od weksli uiszcza się z reguły w gotówce przez wniesienie odpowiedniej kwoty do Kasy Skarbowej.

Wpłata następuje na podstawie deklaracji, wystawionej w 2 egzemplarzach, która ma zawierać:

- 1) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania płatnika,
- 2) kwotę wpłacanej opłaty,
- 3) cel wpłaty.

W punkcie 3) ma być wyszczególniona:

- a) data wystawienia weksla względnie prolongaty,
- b) termin płatności weksla, względnie czas prolongaty,
- c) kwota długu wekslowego,
- d) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania wszystkich osób podpisanych na wekslu, a to w tym chronologicznym porządku, w jakim podpisy poszczególnych uczestników weksla były umieszczane.

Kasa Skarbowa wydaje płatnikowi pokwitowanie wpłaconej kwoty, oraz zaświadcza wpłatę przez umieszczenie na odwrotnej stronie weksla klauzuli: „Opłatę stempłową zapłacono w kwocie mk. . . . fen. . . . (Data, pieczęć i podpis kasy)”.

Od weksli, wystawionych w granicach Rzeczypospolitej (art. 7 ustęp 1), można uiszczać opłatę stempłową również przez naklejenie i skasowanie znaczków stempłowych odpowiedniej wartości przez obowiązanego do zapłaty, a to na odwrotnej stronie weksla u góry począwszy od lewego brzegu, dwa brzegi pierwszego znaczka stempłowego muszą pokrywać się z lewym i górnym brzegiem weksla, a następne znaczki muszą być naklejone bezpośrednio obok poprzedniego znaczka stempłowego, przy górnym brzegu weksla.

Skasowanie znaczków następuje przez przepisanie dolnej ich części klauzulą: „Skasowano dnia 19 r. (Podpis kasującego)”. Część klauzuli powinna wychodzić na papier, otaczający znaczki.

Ten sposób uiszczenia opłaty odnosi się również do weksli, wystawionych w granicach Rzeczypospolitej, płatnych za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, nie ma atoli zastosowania do dalszych opłat stempłowych od takich weksli nie przedstawionych do zapłaty z upływem 3 miesięcy od daty wystawienia (art. 7 ustęp 3), w tym ostatnim bowiem wypadku uiszczenie opłaty następuje wyłącznie gotówką.

Przez naklejenie znaczków stempłowych uiszczać można opłatę stempłową również od prolongat (art. 4 i art. 7 ustęp 4). Znaczki stempłowe nakleja się w tym przypadku w miejscu, w którym ma być umieszczona klauzula prolongacyjna, i kasuje się je przez przepisanie tekstem klauzuli.

Naklejenie znaczków stempłowych w innym miejscu, lub skasowanie ich w inny sposób będzie uważane za niedopełnienie obowiązku uiszczenia opłaty stempłowej.

§ 7. (Do art. 11). W przypadkach, uzasadniających zastosowanie art. 11 ustawy — oprócz solidarnej odpowiedzialności, jaką ponoszą osoby wymienione w art. 7 i 8 ustawy za uiszczenie pojedynczej opłaty stempłowej — ulega każda z tych osób z osobna oddzielnej karze pieniężnej. Nakaz płatniczy wydaje w tych przypadkach Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych.

Urząd ten wydaje również decyzję o nałożeniu kar przewidzianych w art. 11 ustęp 2, 3 i 4, wykonanie jednak decyzji orzekającej karę odebrania upoważnienia handlowego lub przemysłowego, należy do władzy politycznej I instancji, w której okręgu ma siedzibę Urząd Skarbowy, orzekający tę karę, a którą w tym celu należy o decyzji zawiadomić.

§ 8. (Do art. 12). Przeciw nakazom płatniczym wydanym w przypadkach, przewidzianych w art. 11 ustawy można wnieść odwołanie w przeciągu miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia do tej władzy, od której orzeczenie pochodzi. Ostateczną decyzję wydaje Izba Skarbowa.

§ 9. (Do art. 13). Uiszczenie opłaty stemplowej przez osobę wymienioną w art. 13 nie uwalnia wcześniejszych uczestników tego weksla od zapłacenia kar pieniężnych w myśl art. 11 ustawy.

§ 10. (Do art. 14). Podania o zwrot niewłaściwie uiszczonych opłat stemplowych należy wnosić w razie dokonania opłaty gotówką do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych, mającego siedzibę w tym samym powiecie co Kasa Skarbowa, która opłatę przyjęła, w razie zaś dokonania opłaty znaczkami stemplowymi—do tego Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych, w którego okręgu ma petent miejsce zamieszkania.

Decyzję na podania wydaje w pierwszej instancji Urząd Podatków i Opłat Skarbowych, w II zaś i ostatniej instancji—Izba Skarbowa.

Zwrot niewłaściwie uiszczonej kwoty następuje w gotówce.

§ 11. (Do art. 16). Przepisy niniejszego rozporządzenia mają również zastosowanie do opłat stemplowych od dokumentów, wymienionych w art. 16 ustawy.

§ 12. (Do art. 18). Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie jednocześnie z ustawą.

Poznań, dnia 25 września 1920 r.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski